

om, at Bevillingen kunde udføres eller Vognene leveres i det vedkommende Finansaar. De maatte gaa over i næste, og de ere nu ogsaa for største Delen leverede, saa der er ikke stet nogen Forsømmelse. — Endvidere erklærede et andet æret Medlem, at man ubetinget maatte bestille sit Materiel i Indlandet, naar det var at faa der. I Princippet er jeg entig med det ærede Medlem. Dette gælder ogsaa Skibsmateriel, og det er mange Aar siden, vi have bestilt Skibsmateriel andetsteds; man kommer altid godt ud af det med Skibsbyggerne. Det gælder ogsaa Vognene, vel at mærke inden for de Grænser, hvor det er muligt og forsvareligt. Ministeren kan dog ikke ubetinget sige, at han ogsaa tager den indenlandske Fabrik, hvis Tilbuddet overstiger Overslaget, hvad der er temmelig almindeligt. I dette Aar har „Scandia“, for at nævne det rent ud, haft temmelig meget at bestille for Statsbanerne og til løstede Priser, og jeg har ingenlunde stillet mig saaledes, at jeg fandt det usforsvarligt at give højere Pris der, naar jeg blot kunde holde mig inden for Overslaget, og Udførelsen tillige kunde se paa forsvarelig Maade. Undertiden kan det imidlertid være vanskeligt at have med „Scandia“ at gøre. Ærede Medlemmer ville huse, at der i Fjor blev indgivet en Klage over Ministeren til Rigsdagen, som dog blev tagen tilbage, og ogsaa i andre Retninger har der været Vanskeligheder. Saa længe jeg har Ansvaret, skal jeg nok sørge for, at vedkommende Fabrik kommer til at arbejde — vel at mærke, naar det er forsvareligt; men forlange ubetinget, at man skal købe hos indenlandske Fabrikker, uanset hvilke Tab det vil medføre for Staten — den Sætning bør man dog ikke opstille. — Der er selvfølgelig ogsaa en anden Retning, hvor det endogsaa er til Gene at give den indenlandske Fabrik Fortrinet — f. Eks. har det været det i Aar, — det er med Leveeringen. Jeg finder mig i igennem Maanedere at vente paa Vogne fra „Scandia“. Det, der for Eksempel er bevilget i Aar, kunde jeg have haft i min Haand den Dag i Dag, medens jeg nu maa vente for en stor Del til langt ud paa Foraaret. Jeg tillader mig altsaa at hævde, at vi tage alt det Hentyn, vi kunne tage, men aldeles at være voldgivet danske Fabrikker, og ikke at maatte

anskaffe andetsteds, kan jeg selvfølgelig ikke gaa ind paa, og det kan vel heller ingen fornuftigvis forlange.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal for Jærnbanearbejdernes Vedkommende, der har tiltrukket sig Opmærksomhed hos de forskellige Talere. Allerede det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) nævnte et Andragende, som ogsaa blev nævnt af den sidste ærede Taler. Ganste vist har jeg set dette Andragende, det er ganste nylig indkommet — i øvrigt forbyr det mig for saa vidt noget at træffe det her; thi det er ganste mod Praksis, at Andragender fra Embeds- og Bestillingsmænd gaa lige ind i Rigsdagen; i gamle Dage var det nærmest imod Praksis, at de kom der — men jeg kender det ikke og kan ikke bedømme det. — Et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Aarhus Amt's Bde Valgfreds (H. Jensen) fremdrog i Almindelighed flere Lønnings-spørgsmaal og mente, at Ministeren havde undladt at holde det Løfte, han gav i 1892 under Behandlingen af Statsbaneloven; men deri tager det ærede Medlem fejl. Det Løfte, som den Gang blev afgivet, gjaldt selvfølgelig Gennemførelsen af den Ordning, som skulde finde Sted, inden Loven blev sat i Værk, med andre Ord, det gjaldt for hele den Periode, der gik hen fra Lovens Vedtagelse, indtil det første Budget blev forelagt her. Altsaa for 3 Aar siden stod jo i Loven af 12te April 1892 de fleste, der ere ansatte ved Jærnbannerne i størrelser mindre Stillinger, opførte i bestemte Klasser og bestemte Lønningssatser. Der er imidlertid nogle, som ere uden for Lønningsklasserne. Dertil høre blandt andet de Bestillingsmænd, som fornylig ere omtalte af det ærede Medlem fra Ringkøbing. Udvalget indregistrerede i Loven alle de egentlige Lønningsklasser, der var ikke Tale om, at nogen blev uden for Loven, men derimod var der Tale om, at der var nogle, som ikke kom ind i Lønningsklasserne, men bleve udenfor, og det var dem, som Ministeren nærmere skulde tage for — hvilket ogsaa stete — inden det nævnte Budget blev udarbejdet. Det første Budget kom saa her ned i Rigsdagen, og ærede Medlemmer, som have taget Del i Forhandlingen, ville vist erindre, hvilket omfattende Arbejde det var her, uagtet der var gjort et overordentlig stort Arbejde af Administra-